

“... LO POAL DABAIXA CENT VOLTES AL POU... MA... A LA DE CENT I UNA ...”

Mos trobem davant de un proverbi, així com per tants altres, on no i sigueriva menester de tantes paraules i de fer tants caraments per arribar a la immediata comprensió, als significats i a les aplicacions socials i morals, perquè crec que cada u de nosaltres ha personalment experimentat aquest gènere de situacions. D'altra part els exemples foren numerosíssims per no diure infinits. Quantes voltes havem vist o havem constats de persona com u s'atrivi a fer coses

que no van bé, que no se tengueriven de fer, a fer experiències negatives sense nos brujar i per això no ne sem escadats, a provar coses que són clarament un atzar i no obstant el perill no capita mai arrés, mos salvem sempre, i reeixim a la fer franca... Tot això per cent voltes, però a la de cent i una, quan ni nosaltres ni ningú se l'aguarda, ne eixim brujats. I a voltes, no obstant l'experiència negativa, la lliçó mos és servida poc o arrés, no sem estat escadats del tot i hi

tornem a caure altres voltes. Aquesta manera de diure, a part que el mal no se té de fer ni una volta ni cent, mos ensenya també que, a davant del perill i de les coses que comporten un atzar, la prudència no és mai massa, que no se pot donar tot per segur, perquè lo que no succeeix en tant temps pot succeir en un instant. Quantes desgràcies succeeixen cada dia per ésser tant segurs, arriscant la salut nostra i dels altres tant que a voltes paguem també amb la vida.